

függetlenségét, csak bizonyos vonatkozásban korlátozza üzleti szabad mozgását, így hát tekintettel az 1921:XXXIX. t.-c. 29. §-ának 1. és 3. bekezdésében foglalt rendelkezésekre — a pénzügyi hatóság helyesen járt el, amidőn a panaszosnak önállóan folytatott ügynöki működéséből eredő jutaléka után forgalmi adót állapított meg.

Az utóöröklésről való lemondásért fizetett évjáradék a jövedelemadó alapjából nem vonható le. (Közigazgatási Biróság 14.397/1926. P. szám.)

A panaszlónak az a kérelme, hogy az özv. D. Bélánének 1924-ben fizetett 206,000.000 korona összjövedelméből levonásuk, jogosan tagadatott meg, mert:

a levonni kért fizetés a D. Bélával 1920-ban kötött azon egyesség alapján történt, mely szerint ő annak fejében, hogy D. Béla az őt a panaszló ingatlanaira megilletett utóöröklési jogról lemondott, évi 200 q buza járadékot tartozott fizetni, s a jogosított halála esetén annak özvegye részére járadék-megváltásként 1000 q búzát tartozott szolgáltatni.

Minthogy a panaszló azzal, hogy vagyonát az azt terhelő utóöröklési jogtól mentesítette, vagyonát gyarapította, s a járadéktartozás ezen vagyonszerzéssel kapcsolatban a szerzésért járó ellenszolgáltatásból keletkezett, a vagyon gyarapítására fordított kiadások pedig az 1925. évi 500/P. M. sz. rendelet 15. §. 3. pontja értelmében az összjövedelemből nem vonhatók le, a levonási igénynek nincs törvényes alapja.

A hazai ipar fejlesztéséről szóló 1907. évi III. t.-c.-ben megállapított adómentesség a jövedelemadóra nem terjed ki. (Közigazgatási Biróság 8047/1927. P. szám.)

Az 1907. évi 3. t.-c. 1. §-a az adómentességet kifejezetten a gyári üzem után járó egyenes állami adókra nézve mondja ki. Kétségtelen tehát, hogy ez a mentesség csakis az ugynevezett tárgyi adókra vonatkozik, a jövedelemadó pedig nem tárgyi, hanem személyi adó, mert a személyhez van kötve és akárhány kereseti forrásból legyen is a személynek jövedelme, egy összesített alap után egy összegben állapítandó meg, nem úgy, mint a régebbi kereseti adó, melyre nézve az 1875. évi 29. t.-c. 3. §-a kifejezetten kimondotta, hogy azon adóköteles, akinek különböző foglalkozásból eredő többféle keresete van, mindenik kereset után a megfelelő adókulcs szerint külön rovandó meg keresetadóval.

Megerősíti ezt az álláspontot az a körülmény is, hogy az általános kereseti adóra vonatkozó és törvényerejű K. H. Ö. rendelet 6. §-a az 1907. évi 3. t.-c.-ben megállapított adómentességet az általános kereseti adó tekintetében kifejezetten fenntartja, míg ily értelmű törvényes rendelkezés a jövedelemadóra nézve nincsen.

I. Ha a határozat nem a meghatalmazott ügyvédnek kézbesített, a jogorvoslat elkésés okából nem utasítható vissza.

II. Ha az adózó jövedelmének bizonyításául könyvkivonatokat csatol és könyvvizsgálatot kér: ezen bizonyítékokat indokolás nélkül mellőzni nem lehet. (Közigazgatási bíróság 10.053/1926. sz.)

I. Az adófelszólamlási bizottság határozatát 1925 november